

Sygn. akt I C 1262/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Wanat

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Wojtunik

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2018 roku w Jaśle

sprawy z powództwa (...)z siedzibą w K.

przeciwko E. C.

o zapłatę

oddala powództwo.Sygn. akt I C 1262/17 upr.

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Jaśle z 10 kwietnia 2018 r.

W pozwie z 15.09.2017 r. powód (...) z siedzibą w K. domagał się zasądzenia od pozwanego E. C. kwoty 2.171,23 zł oraz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie, powód wskazał, że na mocy umowy przelewu wierzytelności z 12.08.2016 r. zawartej z (...) Sp. z o.o. z siedzibą

w W. powód nabył wierzytelność wobec pozwanego wynikającą

z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Podstawę zgłoszonego powództwa stanowią dokumenty księgowe wystawione przez wierzyciela pierwotnego.

Pozwany, będąc prawidłowo zawiadomionym o terminie rozprawy, nie stawił się na nią, ani nie złożył odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód (...)z siedzibą w K. zawarł w dniu 12.08.2016 r. umowę sprzedaży wierzytelności z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., mającą za przedmiot szereg wymagalnych wierzytelności pieniężnych dłużników wskazanych w liście wierzytelności, stanowiącej załącznik do umowy (dowód: kserokopia wyciągu z umowy sprzedaży wierzytelności – k. 25).

W wyciągu z elektronicznego załącznika do tej umowy figuruje wierzytelność wobec pozwanego, na kwotę należności głównej 2.171,23 zł. Powołane w treści wyciągu dokumenty księgowe dotyczące zadłużenia opiewają na kwoty 95,91 zł, 47,76 zł i kwotę 1.820 zł (dowód: wyciąg z listy dłużników – k. 23). Nota obciążeniowa na kwotę 1.820 zł dotyczy kary umownej za niedotrzymanie warunków promocji (dowód: kopia noty obciążeniowej (...) – k. 40).

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o powołane w treści uzasadnienia kserokopie dokumentów (ich wyciągi) potwierdzone za zgodność przez występującego w sprawie pełnomocnika, będącego radcą prawnym. Ich prawdziwość

i wiarygodność nie została zakwestionowana przez pozwanego (pozwany w ogóle nie odniósł się do żądania pozwu i nie podjął obrony

w sprawie). Przy konstruowaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia Sąd pominął natomiast przedłożoną w sprawie niepoświadczoną kserokopię umowy

o świadczenie usług telekomunikacyjnych (k. 29 - 31), jako niestanowiącą dowodu z dokumentu, jak też dokumenty księgowe (k. 34-39), jako nie związane z przedmiotem cesji i nie mające związku z żądaniem pozwu. Z dokumentów księgowych stanowiących podstawę zgłoszonego roszczenia powód przedłożył jedynie notę obciążeniową (...) (k. 40), nie przedłożył natomiast dokumentów wskazanych w wyciągu z listy dłużników poz. 1 i 2.

W tym kontekście wskazać należy, iż w sprawach cywilnych rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje.

Roszczenie nie zasługuje na uwzględnienie. Powód opiera swoje roszczenie na fakcie skutecznego nabycia wymagalnej wierzytelności pieniężnej od wierzyciela pierwotnego – (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Z tej racji godzi się zauważyć, że warunkiem uznania zasadności powództwa jest nie tylko wykazanie faktu cesji, ale równie niezbędne jest wykazanie, że będąca przedmiotem cesji wierzytelność przysługiwała w określonej wysokości zbywcy. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 12.07.2006 r. w sprawie V CSK 187/06, w przypadku cesji wierzytelności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (LEX nr 402304).

Tymczasem materiał dowodowy w sprawie nie daje podstaw do przyjęcia, że wierzycielowi pierwotnemu (cedentowi) przysługiwała wierzytelność na kwoty wskazane w pozycjach 1-3 wyciągu z listy dłużników. W odniesieniu do pozycji 1-2 (kwoty 95,91 zł i 47,76 zł) nie zostały przedłożone stosowne dokumenty księgowe, ani jakiegokolwiek inne dokumenty, potwierdzające zasadność obciążenia pozwanego wskazanymi kwotami. Przedłożona natomiast nota obciążeniowa (...), przy braku innych dokumentów, na podstawie których możliwe byłoby zweryfikowanie zasadności obciążenia abonenta karą w wysokości 1.820 zł należy uznać za niewystarczającą dla uwzględnienia powództwa także i w tej części.

Zauważyć wypada, że stosownie do brzmienia art. 57 ust. 6 ustawy

z 16.07.2004 r. prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016. (...).t.) w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym

o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Ułga ta jest pomniejszana o jej proporcjonalną wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Należy więc brać pod uwagę wartość ulgi na dzień rozwiązania umowy, a nie na dzień jej podpisania. Zważając, że w materiale dowodowym niniejszej sprawy brak jakichkolwiek dokumentów na okoliczność zawarcia, a następnie rozwiązania umowy z abonentem, żądanie kary umownej

w kwocie 1.820 zł nie poddaje się sądowej weryfikacji.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż powód nie wykazał, iż przysługuje mu względem pozwanego dochodzona pozwem wierzytelność, ani co do zasady, ani co do wysokości. Zgodnie zaś z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 k.c. jest przepis art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

Od tego obowiązku nie zwalnia bynajmniej powoda treść przepisu art. 339 k.p.c., zgodnie z którym, jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą. Z treści tego przepisu wynika bowiem również, iż twierdzeń powoda nie przyjmuje się za prawdziwe, jeśli budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Podkreślić także należy, że domniemanie które zostało ustanowione w tym przepisie a dotyczące zgodności twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem rzeczy "nie zwalnia powoda od przytoczenia faktów, które są niezbędne do dokonania subsumcji materialnoprawnej, stanowiącej faktyczną i materialnoprawną podstawę wyroku. Sąd obowiązany jest bowiem, nawet przy uznaniu twierdzeń powoda za prawdziwe, dokonać prawidłowej oceny zasadności żądania pozwu opartego na tych twierdzeniach, z punktu widzenia prawa materialnego" (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 06.06.1997 r., I CKU 87/97, Prok. i Pr. 1997/10/44).

W zaistniałych okolicznościach, na podstawie art. 509 k.c. w zw. z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. orzeczono jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku zaocznego doręczyć:

- a) Pełnomocnikowi powoda r.pr. A. S.,
- b) Pozwanemu z pouczeniem o sprzeciwie.

Kalendarz 14 dni.

J., dnia 10.04.2018 r.